

కొండి-మినుము-పెసర్-మిల్జీఫంటలు

అభించేసి న్యూయోమెన్స్ డిరెబు-స్టోర్స్ రైతాంగో

వరి, మొక్కజోన్స్, జోన్స్, వేరుశనగ, పత్రి, సుబాబుల్ పంటలతోపాటు నేడు కంది, మినుము, పెసర, మిర్చి పంటలకు న్యాయమైన ధరలు లభించక దిక్కుతోచని పరిస్థితికి రైతాంగం నెట్లబడ్డారు. ప్రభుత్వం ప్రకటిస్తున్న మద్దతు ధరలు రైతు ప్రయోజనాలకు కాకుండా బడావ్యాపారుల ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా వుంది.

1970 సంవత్సరంలో రూపొందించిన పంటల మద్దతు ధర విధానంవలన వ్యావసాయోత్పత్తుల ధరలు నియంత్రించబడుతన్నాయి. మూడు సంవత్సరాల నాటి ఖర్చులు, ధరలు ఆధారంగా పోక్కారు నేడ్యానికి అయ్యే ఖర్చును లెక్కించటం, ఉత్సాదకత(ఈల్) 15 నుండి 20 శాతం వరకు అధికంగా తీసుకోవటంద్వారా, పంట ఉత్పత్తి వ్యయం 40 శాతం తగ్గించి లెక్కించటంవలన, కనీస మద్దతు ధర 40 శాతం వరకు తగ్గుతున్నది. ఇది రైతాంగానికి తీసుప్పుగా పరిణమించింది. ప్రతి సంవత్సరం, ఆ సంవత్సరంలో అయ్యే పంట ఖర్చులు, దిగుబడి, కుటుంబ ఖర్చులు లెక్కించి అందుకు అనుగుణంగా మద్దతుధర ప్రకటించటం అన్నది సరైన విధానం. పాలకులు ఆ విధానాన్ని అనుసరించకపోవటం వలన కనీస మద్దతుధర అన్నది అలంకారప్రాయంగా మారింది. ఉత్పత్తి వ్యయం 40 శాతంవరకు తగ్గించటం వలన వరి ధాన్యం క్వింటాల్కు రైతు 600 రూ. నష్టపోతున్నాడు. ఉత్పత్తి ఖర్చు తగ్గించకుండా వుంటే ప్రస్తుతం ప్రకటించిన 1500 రూ. అదనంగా 600 రూ. పెరిగి 2100 రూ. నిర్రియించాల్సి వచ్చేది. బడా వ్యాపారుల ప్రయోజనం ముఖ్యం అనుకొనే పాలకులు రైతాంగపు ప్రయోజనాలను బలితీసుకొంటూ కనీస మద్దతు ధరలు ప్రకటిస్తున్నారు. ఈ విషయాన్ని అనేక కమిటీలు వెల్లడించాయి. ద్రవ్యోల్మణాన్ని, జీవన వ్యయం పెరుగుదలను, విద్య, వైద్య ఖర్చులను, ప్రకృతి వైపరీత్య నష్టాలను పరిగణలోకి తీసుకోకపోవటం వలన రైతుకు మార్కెట్లో న్యాయమైన ధరలు లభించటంలేదని కేంద్ర ప్రభుత్వం నియమించిన అలగ్ కమిటీ, రమేష్వంద్ కమిటీ, పార్లమెంటరీ కమిటీ, వ్యవసాయ ధరలు, ఖర్చుల నిర్ణయక సంఘాలు దృవీకరించిన నివేదికలు సంవత్సరాల తరబడి కేంద్రప్రభుత్వాలవద్ద చలనం లేకుండా పడివున్నాయి.

2014-15 సంవత్సరంలో సీఎసీపీ రూపొందించిన ఖరీఫ్ ప్రెస్ రిపోర్టు ఇతర దేశాల్లో కనీస మద్దతు ధరలు చాలా ఎక్కువగా వున్నాయని వెల్లడించింది. టన్సు బియ్యానికి ధాయలాండ్లో 691, ఫిలిప్పీన్స్లో 594, చెనాలో 471, ఇండోనేషియాలో 411, ఇండియాలో 317, వియత్స్యాంలో 298 డాలర్లగా వుందని చెప్పింది. 2013 సంగాలో ఇండోనేషియాలోని ‘బాలి’లో జరిగిన డబ్బుటీ సమావేశం సమాచారం ప్రకారం వ్యవసాయ ఉత్పత్తులపై జపాన్ 50, అమెరికా 25, చెనాలో 155, యూరోపియన్ యూనియన్ 90 బిలియన్ డాలర్లు ఇంగ్లొ ఇండియా కేవలం 15 బిలియన్ డాలర్లను రైతులకు సబ్సిడీగా యిఖ్చింది. దీన్ని గమనిస్తే భారత పాలకులు ప్రకటిస్తున్న మద్దతు ధరలు, ఇచ్చే సబ్సిడీ కంటి తుడుపు చర్చేనని, అమెరికా -యూరోపియన్ యూనియన్ దేశాలు, జపాన్, చైనాలు సబ్సిడీలు పెంచుతుంటే, భారత పాలకులు యిచ్చే నామమాత్రపు సబ్సిడీని కూడా భారంగా భావించి క్రమంగా తగ్గిస్తూ, పూర్తిగా ఎత్తివేసే విధానాలు అమలు పరుస్తుండటం వారి రైతు వ్యతిరేక, సాప్రూజ్యవాద అనుకూల విధానాలకు అద్దం పడుతోంది.

రాష్ట్రంలో ధాన్యం, పత్రి, చెరకు, జోన్స్, మొక్కజోన్స్, వేరుశనగ పంటలకు న్యాయమైన ధరలు లభించక రైతాంగం అప్పులపాల్టు తీవ్ర సంక్షేభాన్ని ఎదుర్కొంటుంటే, నేడు కంది, మినుము, పెసర, మిర్చి పంటలు పండించిన రైతాంగం అదే పరిస్థితిని ఎదుర్కొంటున్నారు.

బడాపరిశ్రమాధివుతుల ఉత్పత్తులకు అవసరమైన ముడిసరుకును సరఫరా చేసే పంటలను ప్రోత్సహించి, పశ్చాధాన్యాల పంటలకు పాలకులు చేయాత ఇవ్వక పోవటంతో వాటి సాగువిస్తుర్చం, ఉత్పత్తులు గణియంగా తగ్గాయి. దానికితోడు సిండికేట్ వ్యాపారులు భారీగా కొనుగోలుచేసి నిల్వచేసి కృతిమ కొరత సృష్టించటంతో మార్కెట్లో కందిపప్పు, మినప, పెసరపప్పు ధరలు కిలో 200 నుండి 240 దాకా చేరుకొన్నాయి. వీటిని కొనాలంబేనే ప్రజలు భయపడిపోయారు. ధరల పెరుగుదల వలన ప్రజల్లో తీవ్ర వ్యతిరేక వ్యక్తమైంది.

ప్రజల్లో ఏర్పడిన వ్యతిరేకతను ప్రక్కదారి పట్టించేందుకు, దొంగ నిల్వలను బయటకు లాగుతామని, పశ్చాధాన్యాల ఉత్పత్తులు పెంచుతామని, ఆ పంటలు పండించే రైతులకు సబ్సిడీపాటు, మద్దతుధరను పెంచుతామని కేంద్ర-రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రకటించాయి. రైతుల వద్ద వున్న వాటిని ధరలు పెంచి కేంద్ర-రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు, వ్యాపారులు కొనుగోలు చేశారు. కందికి 10 నుండి 13 వేలు, మినుము 11 నుండి 13 వేలు, పెసర 9 వేలు క్వింటాల్ ధర పలికింది. ఫలితంగా వాటి సాగు ఎడల రైతుల దృష్టి మరలింది.

2015-16 వార్డుక సంవత్సరంలో రెండు తెలుగు రాష్ట్రాల్లో కంది సాగు విస్తురం పెరిగింది. తెలంగాణలో 4.36 లక్షల హెక్టార్లు, ఆంధ్రాలో 2.15 లక్షల హెక్టార్లుకు అదనంగా లక్ష 43వేల హెక్టార్లు జరిగింది. గతంకన్నా ఉత్పత్తి పెరిగినా ప్రజల అవసరాలకు ఇంకా ఉత్పత్తి చేయాల్సి వుంది.

తాము మళ్ళీంచాల్సిన పంటలవైపు మళ్ళీందుకు రైతులకు అనేక ఆశలు కల్పించటం, మళ్ళీన తర్వాత అందుకు విరుద్ధంగా వ్యవహరించటం పాలకుల విధానంగా మారింది. కంది, మినుము, పెనర పంటలకు న్యాయమైన ధర కల్పిస్తానని చెప్పిన కేంద్ర - రాష్ట్రప్రభుత్వాలు రైతాంగాన్ని నిలువునా ముంచే మద్దతు ధరలను ప్రకటించింది. కేంద్ర ప్రకటించిన ధరలకు రాష్ట్రప్రభుత్వం ఏమాత్రం వ్యతిరేకత వ్యక్తం చేయలేదు. క్వింటాల్ కందులు పండించటానికి రైతాంగం 7,123 రూపాయలు ఖర్చు చేస్తే కేంద్రం 5,050 రూపాయలుగా మద్దతు ధరను ప్రకటించింది. మినుము, పెనర మద్దతు ధరలు కూడా రైతు ప్రయోజనాలను దెబ్బతీసింది. గత సంవత్సరం మధ్య వరకు క్వింటాల్ మినుములు 11 వేలు పలికితే నేడు వేల రూపాయలకు పడిపోయింది. పెనలు 9 వేలు వుంటే నేడు సగంధరే లభిస్తున్నది. ప్రభుత్వం ప్రకటించిన మద్దతు ధరలు కూడా రైతాంగానికి లభించటంలేదు. ప్రైవేట్ వ్యాపారులు మద్దతు ధరకన్నా తక్కువకు కొనుగోలు చేయబడ్డారా కోట్లాది రూపాయలు లభ్యపోందుతున్నారు. ప్రభుత్వ కొనుగోలు కేంద్రాల్లో అమ్మిను రైతులకు వారం రోజుల తర్వాత వారి బ్యాంక్ భాత్యాల్లో జమ వేస్తున్నారు. ఆ సామ్యును బ్యాంక్లు ఇచ్చిన అప్పులో జమవేసుకొంటున్నారు. ఘలితంగా రైతుల కుటుంబ అవసరాలకు ఆర్థిక సమస్యలు తీవ్రమౌతున్నాయి.

పప్పు ధాన్యాల రైతులతోపాటు మిర్చి రైతాంగం ధర పడిపోయి తీవ్ర నష్టానికి గురొతున్నారు. గత సంవత్సరం క్వింటా మిర్చి 12,500 రూపాయల వరకు ధర పలకటంతో మిర్చిపంట విస్తీర్ణం 41వేల పొక్కార్లు పెరిగి 1.65 పొక్కార్లకు చేరుకొంది. మిర్చి పంటకోసం రైతాంగం అధికంగా పెట్టుబడి పెట్టారు. కిలో లక్ష రూపాయలు పెట్టి మేలురకం విత్తనాల పేరుతో కొనుగోలు చేశారు. ఎంతో ఆశాజనకంగా పంట పండిస్తే అమ్మకం ప్రారంభమయ్యేసరికి ధర రైతాంగాన్ని నిలువునా క్రుంగదీసింది. ఈ సంవత్సరం ఫిబ్రవరిలో సరాసరి క్వింటాల్ ధర 7,500 రూపాయలుగా గుంటూరు మార్కెట్ యార్డు అధికారులు ప్రకటించారు. సాధారణ మిర్చికి ఆ ధరకూడా లభించటంలేదు. గత సంవత్సరంకంటే 5 వేలు ధర తగ్గింది. లక్షలు ఖర్చుచేసి పంట పండిస్తే పెట్టుబడి కూడా రాని పరిస్థితి ఏర్పడింది. రంగు మారిందనే పేరుతో ఆ ధరలో కూడా కోత విధిస్తున్నారు.

పంట చేతికి వచ్చి రైతాంగం అమ్ముకొనే సమయంలో ధరలను తగ్గించటం, రైతు చేతినుండి పంటలు తమ పరమైనప్పుడు ధరలను పెంచటం బడా వ్యాపారుల వ్యాపోత్స్వక విధానంగా వుంది. ఈ విధానంతో రైతాంగంతోపాటు కొనుగోలుదారులను దోచుకుని విపరీతమైన లాభాలు గడిస్తున్నారు. పాలకుల విధానాలు వీరి దోషించి ప్రయోజనాలకు తోడ్పుడుతున్నాయి. ఘలితంగా రైతాంగం ప్రాణాలు గాలిలో కలసిపోతున్నాయి.

000000